

Arrest

nr. 250 882 van 12 maart 2021
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat W. TOBBACK
Vaartstraat 22/03
3000 LEUVEN

tegen:

de stad Scherpenheuvel-Zichem, vertegenwoordigd door de burgemeester

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 9 november 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de burgemeester van de stad Scherpenheuvel-Zichem van 9 oktober 2020 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 18 november 2020 met referentnummer X

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. TOBBACK, die verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster dient op 10 april 2020 een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit als echtgenote van een Belgische onderdaan. Op 9 oktober 2020 beslist de burgemeester van de stad Scherpenheuvel-Zichem tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden akte, die is gemotiveerd als volgt:

"In uitvoering van artikel 51, § 1, eerste lid / 51, § 1, derde lid / 51, § 2, tweede lid / 52, § 3 / 52, § 4, vijfde lid, gelezen in combinatie met artikel 58 of 69ter, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen, wordt de aanvraag voor een verklaring van inschrijving of van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie of van een identiteitskaart voor vreemdelingen, die op 10.04.2020 werd ingediend door:

Naam: [E.]

Voorna(a)m(en): [M.M.]

Nationaliteit : Kameroen

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Identificatienummer in het Rijksregister: [...]

Verblijvende te / verklaart te verblijven te: [...]

om de volgende reden geweigerd :

[...]

☐ *De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden, in de hoedanigheid van burger van de Unie :
De referentiepersoon is overleden.*

[...]"

2. Over de rechtspleging

2.1. Verweerder heeft nagelaten het administratief dossier neer te leggen. Ingevolge artikel 39/59, § 1, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) worden bijgevolg de door verzoekster vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.

2.2. Verweerder is verder niet ter terechtzitting verschenen en was evenmin vertegenwoordigd. Gelet op artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet wordt hij derhalve geacht in te stemmen met het beroep. Deze vaststelling heeft evenwel niet tot gevolg dat de Raad het beroep ook automatisch dient in te willigen wanneer toch blijkt dat de vordering onontvankelijk is of de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld (cf. RvS 20 maart 2001, nr. 94.124; RvS 8 november 1999, nr. 83.348).

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve wijst de Raad erop dat overeenkomstig artikel 39/78 juncto artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van feiten en middelen moet bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “*middel*” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die regel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 17 december 2004, nr. 138.590).

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift tot het geven van een feitelijke uiteenzetting, maar blijft in gebreke om op voldoende duidelijke wijze de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden geachte rechtsbeginsel, evenals de wijze waarop deze rechtsregel of dit rechtsbeginsel volgens haar wordt geschonden, aan te geven. Een dergelijke uiteenzetting volstaat niet om een middel zoals bedoeld in artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet uit te maken. Op de terechtzitting betwist verzoekster ook niet dat zij heeft nalaten in haar verzoekschrift een duidelijk middel te ontwikkelen. Het verzoekschrift bevat dan ook geen middel zoals voorzien in voormelde wetsbepaling.

3.2. De Raad merkt ambtshalve nog op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet, de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van deze wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘*belang*’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

In tegenstelling tot wat verzoekster voorhoudt, houdt de bestreden akte geen beëindiging in van een reeds bestaand verblijfsrecht, maar wel een weigering van een gevraagd verblijfsrecht als echtgenote van een Belgische onderdaan op grond van artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster betwist niet dat haar Belgische echtgenoot intussen is overleden, zoals dit ook wordt vastgesteld in de bestreden akte. Gelet op het overlijden van de Belgische echtgenoot blijkt niet dat verzoekster nog het vereiste belang heeft bij het aanvechten van de afwijzing van haar aanvraag tot gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot. Er blijkt niet dat verzoekster actueel nog kan worden beschouwd als familielid van een Belgische onderdaan die deze begeleidt of vervoecht in België, zoals is vereist in het kader van de gezinsherenigingsprocedure overeenkomstig artikel 40ter van de Vreemdelingenwet. Bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing kan enkel opnieuw worden vastgesteld dat de referentiepersoon is overleden, waardoor de aanvraag niet kan worden ingewilligd. Ter terechtzitting hierop gewezen, toont verzoekster niet aan dat de nietigverklaring van de bestreden weigeringsbeslissing haar nog een nuttig voordeel kan opleveren.

Bijgevolg toont verzoekster ook niet aan dat zij een voldoende belang heeft bij het aanvechten van de bestreden weigeringsbeslissing.

3.3. Op basis van de gedane vaststellingen moet worden besloten dat het beroep tot nietigverklaring onontvankelijk is.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf maart tweeduizend eenentwintig door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS